

LB 66: Dwa rozczarowania w Biblii

Rozczarowanie uczniów po ukrzyżowaniu Jezusa	Rozczarowanie adwentystów w XIX wieku
Uczniowie kochali Jezusa i pragnęli Jego sprawiedliwych rządów.	Adwentyści kochali Jezusa i pragnęli Jego powrotu.
Zostawili wszystko dla Jezusa.	Zostawili wszystko dla Jezusa.
Wierzyli, że Jezus niedługo ustanowi swoje królestwo.	Wierzyli, że powrót Jezusa jest bliski.
Zbudowali swoją wiarę na proroczo przepowiedzianym wydarzeniu, ale źle je zinterpretowali (por. liczne prorocтва o panowaniu Mesjasza).	Zbudowali swoją wiarę na proroczo przepowiedzianym wydarzeniu, ale źle je zinterpretowali.
Mogli mieć właściwe zrozumienie, ponieważ Jezus im to tłumaczył.	Mogli mieć właściwe zrozumienie, ponieważ Jezus powiedział, że nie będziemy znać dnia ani godziny Jego powrotu (por. Ewangelia Mateusza 24,36).
Jezus był przy nich w czasie tego fałszywego oczekiwania. Potrafił wykorzystać ich entuzjazm (Jezus pozwolił się uczcić, kiedy wjechał do Jerozolimy na osiołku. Obchodził z uczniami Wieczereę Pańską).	Jezus był z nimi w czasie tego fałszywego oczekiwania. Potrafił wykorzystać ich entuzjazm (nawrócenia, prawdziwe przebudzenie we wszystkich kościołach).
Byli gorzko rozczarowani.	Byli gorzko rozczarowani.
Ich rozczarowanie zostało proroczo przepowiedziane (Ewangelia Mateusza 26,31).	Ich rozczarowanie zostało proroczo przepowiedziane (Księga Apokalipsy 10,10).
Pozwolili na to, by Słowo Boże wyprowadziło ich z błędu (Ewangelia Łukasza 24,25-27.32).	Pozwolili na to, by Słowo Boże wyprowadziło ich z błędu.
Otrzymali zlecenie misyjne (Ewangelia Mateusza 28,18-20).	Otrzymali zlecenie misyjne (Księga Apokalipsy 10,11; 14,6-7).